
BALLADA

O POWSINODZE BESKIDZKIM KUTER-
NODZE DRUCIARZU, O DUSZKACH
GARCZYCH I LIPOWYM KWIECIU

— zieleni się lipa
ptak nad nią przelata —
od lipy wiedzie droga
naokoło świata —

— zieleni się lipa
szumi pszczelna praca —
kto z pod lipy w świat ruszył
do lipy powraca —

— zieleni się lipa
łatosią potrzebą —
korzeniem wrosła w ziemię
a koroną w niebo —

— przysył haw
ze spiża z oraw —
wędrujący za grosiwem
za żywiołem, przyodziewem
sobkiem społem
jak ta trafi
po gromadzie i parafi
druciarz:
— — garki druuutować —
— — blaaaszane naprawiać —
garki, dzbanki, miski, kotły
co tam z kątów zmiotą miotły —
szczyrby, czupki, brzucha, ucha —
szyje, denka i pokrywy —
cały sprzęt po nocy żywy —
— kto nie wierzy — niechaj słucha —
.....gdy północksza zbudzi dziwy —
rada w radę rzy gromada —
gada, bada, odpowiada —
wras się z półek, z nalep skrada
i beznogą sunie drogą
dudni, brzęczy, dźwięczy, chrzęści
coraz żwawiej, chutniej, gęściej — —
— na kuchennem na klepisku
kręcą się i tańczą w ścisiku —
podskakują, dęba stają
całują się obłapiają —

garki, dzbanki, miski, kotły
co tam z kątów zmiotą miotły —
szyje, czupki, brzucha, ucha —
ucha — uha —
garnek w garnek wali z ucha —
dudni, dźwięczy, gwarzy, dudni
raz na studni, raz z pod studni —
coraz warciej, coraz ludniej
garczej, dzbanniej, kotlej, brzusznej —
aż koguta głos zagłuszy
i hałastrą znów na półki
gromadzi się, podskakuje —
kaszele, chrypi, pobrzękuje —
z pod niecułki
patrzy martwo —
jakby nigdy nic — —
jeno żywsze wzbrzuszeń szkliwo
zdradza ono nocne dziwo — —
— — jeno lipa płatki pruszy
na sen-marę garczej duszy —
— garki druuutować —
— blaaaszane naprawiać —
pobić, sklepać, pomajstrować,
podrutować, zreperować,
dziury blachą ponadstawiać — —
— niema garków —
— panbóg prować —
— coś mamroce, klnie i biada —
— idź druciarzu do sąsiada —
— zebrali z pod okapu
zebrali z polepy
łapu capu
garki i czerepy —
—
poustawiał toto wkoło
czoło utarł łatną połą —
wieńce drutów wyjon z torby,
szczypce, cęgi, młotki, korby,
drut prostuje, kręci, zmierza,
wkoło brzucha wcwał obieża,
supli, węzli, naklepuje —